

EPHRAIM KISHON

Predstavil vam bom tri dela izraelskega satirika Ephraima Kishona, in sicer *Družinske zgodbe*, *Herkules in sedem mačkic* ter *Kamela v šivankinem ušesu*.

Ephraim Kishon se je rodil leta **1924** židovskim staršem v **Budimpešti**, zato kot otrok ni govoril hebrejskega, temveč madžarski jezik. Med drugo svetovno vojno se je moral skrivati pred nacisti, po vojni pa se je preselil v Izrael, kjer živi še danes. Je eden najbolj priljubljenih satirikov na svetu; najbolj je znan po svojih ironičnih, a naklonjenih opisih vsakdanjega življenja ljudi v Izraelu, napisal pa je tudi nekaj ostrih političnih satir. Hkrati je **30 let** vsakodnevno objavljajl članke v enem največjih izraelskih časopisov.

Kishon je do sedaj napisal približno **50 del v hebrejščini**, ki so bila prevedena v kar **37 jezikov**. Po vsem svetu so prodali **43 milijonov izvodov**, od tega največ v Nemčiji – kar **31 milijonov**. Napisal je tudi nekaj gledaliških iger in celo scenarije za 9 filmov in televizijskih nadaljevank. Žal so v slovenski jezik prevedena le tri dela, in sicer ta, ki jih bom predstavil, pa še ta so prevedena v slovenščino iz nemškega prevoda in ne iz izvirnika.

Kljub številnim nagradam, ki jih je prejel za svoja dela, Kishon o sebi na svoj ironični način pravi: »**Nisem pisatelj, sem samo humorist. Pisatelj postaneš šele, ko umreš.**«

Vsako delo je »zbirka« več samostojnih zgodb na določeno tematiko:

Družinske zgodbe so prvo njegovo v slovenščino prevedeno delo, opisujejo pa dogodke v njegovi družini z ženo **Saro**, katerega imena v zgodbah nikoli ne omeni, sinovoma **Rafaelom** in **Amirjem** ter hčerko **Renano**.

Drugo v slovenščino prevedeno delo je *Herkules in sedem mačkic*, ki opisuje predvsem potovanja po Evropi in ZDA, na katere sta se podajala z ženo,

Tretje delo *Kamela v šivankinem ušesu* pa opisuje čisto vsakdanje dogodke in zaplete v življenju Izraelcev in predvsem slabe strani politike te države.

V vseh teh zgodbah Kishon opisuje popolnoma vsakdanje dogodke, tudi resne situacije, vendar jih predstavi na **izrazito ironičen in zelo absurden način**. Dogajanje, ki ga opisuje, je tudi dokaj aktualno (vsa dela je napisal v času zadnjih 50 let).

Verjamem, da marsikoga tak humor povsem odbija, mene osebno pa zelo pritegne, še posebej to **izrazito stopnjevanje absurdnosti**, ki je tako kot v zgodbi, ki sem jo ravnokar prebral, prisotno v vseh zgodbah. Dokaz za to je lahko podatek, da sem *Družinske zgodbe* prebral štirikrat v enem mesecu, saj se mi zdijo zgodbe vsakokrat, ko jih ponovno preberem, še bolj smešne in zanimive kot pri prvem branju.